



Vlaams
Parlement

ingediend op **331** (2014-2015) – Nr. 2
22 juni 2015 (2014-2015)

Verslag

namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
uitgebracht door Lorin Parys en Katrien Schryvers

over het ontwerp van decreet

houdende de instemming met
het samenwerkingsakkoord van
10 december 2014 tussen de Vlaamse Gemeenschap,
de Franse Gemeenschap en
de Duitstalige Gemeenschap
betreffende het beheer van het elektronisch toezicht

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Bart Van Malderen.

Vaste leden:

de dames Caroline Croo, Danielle Godderis-T'Jonck, Lies Jans, de heren Lorin Parys, Peter Persyn, mevrouw Tine van der Vloet;

de dames Griet Coppé, Cindy Franssen, Vera Jans, Katrien Schryvers;

de dames Freya Saeys, Martine Taelman;

mevrouw Freya Van den Bossche, de heer Bart Van Malderen;

mevrouw Elke Van den Brandt.

Plaatsvervangers:

de heer Björn Anseeuw, de dames Vera Celis, Cathy Coudyser, de heer Koen Daniëls,

de dames Ingeborg De Meulemeester, Manuela Van Werde;

mevrouw Sonja Claes, de heer Dirk de Kort, de dames Kathleen Helsen, Tinne Rombouts;

de heer Jo De Ro, mevrouw Emmily Talpe;

de heren Jan Bertels, Renaat Landuyt;

mevrouw Elisabeth Meuleman.

Documenten in het dossier:

331 (2014-2015) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

1. Toelichting door Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	4
2. Algemene bespreking	5
3. Artikelsgewijze bespreking	6
4. Stemming	6

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin besprak het ontwerp van decreet houdende de instemming met het samenwerkingsakkoord van 10 december 2014 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en Duitstalige Gemeenschap betreffende het beheer van het elektronisch toezicht op dinsdag 9 en 16 juni 2015.

1. Toelichting door Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Artikel 11 van de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de Zesde Staatshervorming voegt in artikel 5 met betrekking tot de persoonsgebonden aangelegenheden naast de organisatie, de werking en de opdrachten van de Justitiehuisen ook de organisatie, de werking en de opdrachten van de bevoegde dienst die de uitwerking en de opvolging van het elektronisch toezicht verzekert, toe aan de bevoegdheden van de gemeenschappen.

Op 17 december 2013 sloten de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap over de uitoefening van de opdrachten van de Justitiehuisen een samenwerkingsakkoord en werd in het Overlegcomité van 18 september 2013 beslist dat de gemeenschappen een akkoord zouden sluiten over het gezamenlijke beheer van het elektronisch toezicht.

De krachtlijnen van het samenwerkingsakkoord houden in dat de gemeenschappen autonoom instaan voor het beheer van het elektronisch toezicht maar dat zij samenwerken wanneer dit een meerwaarde biedt. De opdrachten van de justitieassistenten in het kader van het elektronisch toezicht maken geen deel uit van dit samenwerkingsakkoord, maar behoren tot het autonome beheer van de gemeenschappen.

Het autonome beheer houdt in dat elke gemeenschap inhoudelijk en financieel verantwoordelijk is voor de uitoefening van de overgedragen bevoegdheid, een of meer eigen dienst(en) voor de uitvoering van het elektronisch toezicht heeft, en autonoom de structuur, het personeelsstatuut, de financiering, en het strategische en operationele beleid bepaalt, waardoor de équipes deel uitmaken van de administraties van de respectievelijke gemeenschappen. De Duitstalige Gemeenschap kan een beroep doen op de capaciteit van de Vlaamse en/of de Franse Gemeenschap door middel van bilaterale overeenkomst(en).

De gemeenschappen werken samen waar dit een meerwaarde biedt. Het samenwerkingsakkoord omschrijft drie domeinen. De structurele coördinatie van tenuitvoerlegging en opvolging van het elektronisch toezicht zonder beleidsvrijheid aan te tasten. De onderlinge bijstand in de uitvoering van het elektronisch toezicht, bijvoorbeeld het stockbeheer van de enkelbanden en het materiaal voor het elektronisch toezicht. Wanneer de logistieke en technische samenwerking een meerwaarde biedt omwille van schaalvoordelen en specificiteit. Er wordt onder meer gedacht aan gemeenschappelijke aankoop of huur, en dito beheer van geïntegreerde apparatuur, ICT-ontwikkeling (ICT: informatie- en communicatietechnologie), huisvesting of wagenpark van de mobiele eenheden. Hiervoor kan een beroep worden gedaan op de techniek van samengevoegde opdracht: verschillende aanbestedende overheden organiseren samen een overheidsopdracht.

Op basis van de ervaring van de eerste maanden blijkt dat de bijstand gebeurt in de twee richtingen zodat de vlotte werking van elke dienst voor elektronisch toezicht verzekerd blijft. Voorts wordt samengewerkt aan de overheidsopdrachten voor de levering van nieuw toezichtmateriaal en de applicatieomgeving Siset (bedrijfstoeppassing voor elektronisch toezicht). Daarnaast is er ook veel ad-

hocsamenwerking in concrete dossiers waarvoor snel een oplossing moet worden gevonden.

Het samenwerkingsakkoord voorziet in een lichte, drieledige structuur om de samenwerking te faciliteren. Elke gemeenschap heeft een dienst 'Overleg en samenwerking' die instaat voor de voorbereiding en implementatie van de samenwerking, het structurele overleg en het signaleren van problemen.

Voorts is er het College van leidende ambtenaren samengesteld uit de leidende ambtenaren verantwoordelijk voor Justitiehuizen van de drie gemeenschappen. Het college staat in voor het toezicht op de samenwerking, strategische en operationele afspraken, en het valideren van de voorstellen van de diensten 'Overleg en samenwerking'. Daarnaast beslist het college over (niet)-toewijsbare kosten en over de toepassing van een alternatieve verdeelsleutel. Het college signaleert eveneens problemen in de samenwerking die een weerslag kunnen hebben op beleid.

Ten slotte is er de Interministeriële Conferentie voor de Justitiehuizen opgericht bij het samenwerkingsakkoord van 17 december 2013.

De administratieve kosten van de samenwerking en de kosten voor de onderlinge bijstand blijven bij de administratie waar ze worden gemaakt. Voor andere kosten wordt een onderscheid gemaakt tussen kosten toewijsbaar aan één gemeenschap en kosten niet toewijsbaar aan één gemeenschap. Toewijsbare kosten worden gedragen door de betreffende gemeenschap. Niet-toewijsbare kosten worden verdeeld volgens een verdeelsleutel gebaseerd op de Bijzondere Financieringswet: 49,71 percent voor de Vlaamse Gemeenschap, 49,71 percent voor de Franse Gemeenschap en 0,58 percent voor de Duitstalige Gemeenschap.

2. Algemene bespreking

Volgens *Martine Taelman* blijkt uit de voorbereidende werken van de wet van 6 januari 2014 dat, krachtens het akkoord gesloten op het Overlegcomité van 18 september 2013, de gemeenschappen het Nationaal Centrum voor Elektronisch Toezicht gezamenlijk zullen beheren. De omvang van de samenwerking wordt niet verduidelijkt. Toenmalig staatssecretaris Verherstraeten zegde dat het beheer van de dienst belast met de uitvoering en de follow-up van het elektronisch toezicht, gezamenlijk door de gemeenschappen wordt uitgevoerd. De gemeenschappen beslissen autonoom hoe ze die bevoegdheid organiseren, Het elektronisch toezicht wordt ook toevertrouwd aan een Vlaams en een Waals centrum.

De spreekster vraagt hoe de samenwerking verloopt. Het samenwerkingsakkoord heeft het over technische en logistieke samenwerking op basis van wederkerigheid, met als voorbeeld bijstand in de uitvoering van het elektronisch toezicht. Mobiele eenheden installeren het bewakingsmateriaal. De servers en enkelbanden moeten worden beheerd. Voorts is er de gezamenlijke aankoop van ICT en enkelbanden, ICT-ontwikkeling, wagenpark en huisvesting, en er is sprake van gezamenlijke overheidsopdrachten.

Zijn er al gezamenlijke overheidsopdrachten uitgeschreven? Wat houdt de bijstand in de uitvoering van het elektronisch toezicht precies in? Is die bijstand er enkel op crisismomenten of in piekperiodes? Hoe ver gaat de gezamenlijke uitbesteding: enkel om de service, de enkelbanden, de huisvesting en het wagenpark van de mobiele eenheden? Hoe ver gaat het gezamenlijke beheer? In welke mate zullen de gemeenschappen kunnen verschillen in werkwijze? Moeten de gemeenschappen ook met hetzelfde type enkelband werken?

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat de gemeenschappen zelf bepalen voor welke aspecten ze samenwerken. De aanbesteding voor nieuwe enkelbanden loopt. Het lastenboek is breed waardoor bij de toewijzing nog over enkele opties beslist moet worden. Het is aangewezen dat de gemeenschappen dezelfde enkelbanden gebruiken, ook omdat die beslissing gevolgen heeft Justitie. Er is niet alleen geregeld overleg, de gemeenschappen verdelen de taken ook. Het onderhoud van de enkelbanden is bijvoorbeeld in handen van de Franse Gemeenschap. Het wagenpark wordt beheerd door de Vlaamse Gemeenschap. Op korte termijn zijn voorts de aanbestedingen voor het materiaal belangrijk. Daarvoor zijn de gemeenschappen afhankelijk van Justitie dat nog een en ander ter ondersteuning moet afwerken. De aanbesteding is afgesloten en het onderzoek van de dossiers is bezig.

Maarten Janssens, Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, vult aan dat de Vlaamse en de Franse Gemeenschap de aanbestedingen samen analyseren en dat de taken evenwichtig verdeeld worden over werkgroepen waarin beide gemeenschappen vertegenwoordigd zijn. De Vlaamse Gemeenschap is sterk afhankelijk van de Franse die over de technische kennis beschikt.

Minister *Jo Vandeurzen* verduidelijkt dat die gemeenschap het huidige systeem van elektronisch toezicht opvolgt.

3. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1 en 2

De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen unaniem met 10 stemmen aangenomen.

4. Stemming

Het ontwerp van decreet wordt unaniem met 10 stemmen aangenomen.

Bart VAN MALDEREN,
voorzitter

Lorin PARYS
Katrien SCHRYVERS,
verslaggevers